

Drents of Nederlands

Tweetalig opvoeden. Man ik was twaalf jaar oud, twaalf jaar oud toen ik voor het eerst naar de middelbare school in Hoogeveen moest en toen pas iemand voor het eerst in het Nederlands hoorde praten. Ja de dominee, die sprak ook Nederlands, maar daar luisterde je toch als kind ook niet naar. Dat was wat! Wij op de fiets naar de grote stad "t Hógevene". Ik moest opnieuw leren praten, éénletterige woorden bleken ineens twee lettergrepen te hebben, fietsen, lopen, zwemmen in plaats van fiets'n, loop'n of zwemm'n. Oh daarom kwamen we in Zuidwolde op de lagere school met woordjes lezen binnen een minuut altijd boven de 100 uit. Nee zei de leraar Nederlands dan altijd, je moet de woorden volledig en goed uitspreken, dan begrijpen de anderen je ook altijd. Ja zeiden we altijd, wij in Zuidwolde zijn gewoon slimmer dan bij jullie in Hoogeveen. Wij hebben in Zuidwolde aan een half woord genoeg!

Maar omdat ze altijd daar zo goed Nederlands spraken, keken we altijd zo tegen hun op. Zo bleef ik een keer bij een vriendje in de bungalowbuurt in Hoogeveen. Maar goed ik zou naar dat vriendje en toen werd mijn moeder al zenuwachtig, ik moest netjes praten en me goed gedragen. En laat ik nou net een oud oom hebben, Roelof Klunder die daar een gedicht over heeft geschreven:

Siel vous plee

Geert mus hen een vriendtien toe,

Nogal deftig, vund zien moe,

Dagen mus hij van te veuren,

Niks as goeie raad anheuren.

"Kiek goed uut wat aj daor doet,

Partie méensen bint nooit goed.

As mevrouw vrog "wil je thee?"

Zeg ie nettties "" siel voeus plee."

Samen hebt ze 't instudeerd
Duzend keer wel repeteerd
Moe vreug: "Ok een koppien thee?"
Geert zie netties : "Siel voe ple."

Toch leup 't bij de vriend verkeerd
Toen mevrouw kwam vraogen: "Geert,
Lus ie ok een koppien koffie?",
Zee Geert deftig: "Siel vous ploffie".

Nederlands of Drents

Voor de geboorte hadden we overlegd dat we onze kinderen Nederlands op zouden voeden en een beetje Drents was niet verkeerd.

De eerste twee jaren ging het geweldig met Thijmen, hij zei geen woord. Twee jaar was hij, amper kon hij praten (ik wist geeneens of hij kon praten) toen ik buiten kwam stond hij bij een paen hij bij een paaltje stond: Va, hier, piss'n teg'n een paoltie. En werkelijk waar, dat deed hij zo tegen het paaltje. Van wie heb je dat? Van mien opa. Jonge, van mijn moeder moet mijn vader zittend plassen, maar mijn zoon leert hij in het Drents verkeerde dingen.

Ging een week voorbij, kom ik weer eens buiten staat Thijmen weer bij het paaltje. Va, hier, piss'n teg'n een paoltie. Ja dat weet ik wel, dat heb je verleden week ook gezegd. "Ja maar met de handen in de buuse". En daar meeg hij hen, de hele broek eronder. Had hij van opa geleerd. Opa die van oma eerst een papiertje in de wc moet leggen als hij moet poepen. Ik dacht dit kan toch niet? Dus ik naar mijn va toe, en zeg tegen hem, wat leer je hem toch allemaal voor gekkigheid: "piss'n teg'n een paoltie", "met de handen in de buuse". Ik hoor het nu elke dag en de groeit niks meer daar. Ik zeg: "dat moet je eens tegen moe zeggen, piss'n tegen een paoltie met de haanden in de buuse". "Aj niet uitkiekt dan heb ie oen ding in de knieperties-iezer zitten". Dat zeg je toch niet tegen je kleinkinder. Piss'n tegen een paoltie.

Verleden week zit hij bij mij in de auto en we rijden net buiten Zuidwolde, wijst Thijmen in één keer naar een huis en zegt: Pa hier woont het magie van Piet. Het magie van Piet, ik ken maggie en peterselie, maar bij deze zin flapten mij de oren aan het hoofd. Wie? Piet's magie, de dochter van Piet. Ik zette de auto aan de kant en ik zei tegen Thijmen : Je hebt Drents en Drents en deze zin beschouw ik als een Benakje. Drents is mooi als je het niet lomp gebruikt.

Nu ik deze zin typ begint Daphne tegen mij te praten in het Nederlands, zoals Nederlands bedoelt is. Ook dat kan mooi zijn.

Drents of Nederlands , ik weet het niet. Ik kan geen van beide.